

V službe evanjelia študentom

written by Drahoslav Vajda | 1. októbra 2024

Návratom k Bohu a znova zrodením sa môj život radikálne zmenil. Vedomie Božej prítomnosti bolo nespochybniteľné. Prázdno v duši bolo zaplnené. Svedomie očistené a pokojné. Strach zo smrti sa stratil a nahradila ho radosť z budúcnosti. Vnímal som, že to čo sa so mnou udialo, je nezmeniteľné, že to je raz a navždy. Boh ma privádzal do situácií cez ktoré som pochopil, že zmena, ktorá v mojom živote nastala, je jeho dielo.

Keď som si teraz otvoril Bibliu užasol som. Ako som predtým nerozumel tomu, čo som čítal, teraz všetko v nej hovorilo ku mne, akoby táto kniha bola napísaná presne pre mňa. Vstával som zavčas rána, aby som si znej prečítal ešte pred odchodom do práce.

Keď som kráčal po ulici, mal som chuť chytiť každého za ruku a povedať mu, aby uveril v Ježiša Krista a Boh mu pomôže a odpustí hriechy. Keď som po uverení uvidel vychádzať ľudí z kostola, doslova som tam na ulici ostal stáť a pýtal som sa sám seba, že kto som. Predtým som o takýchto rozmýšľal, že by bolo najlepšie, keby ani neexistovali a teraz som ako jeden z nich. Svet a všetko dianie som už vnímal inými očami, očami viery v Ježiša Krista, ktorý sa stal mojim Bohom a Pánom.

Vydával som svedectvo o svojom obrátení. Tí, ktorí ma poznali predtým, nechápavo krútili hlavou, čo sa to so mnou stalo. Na počiatku deväťdesiatich rokov bol hlad po duchovne, po nadprirodzenom. Urobil som niekoľko evanjelizačných besied na stredných školách. Miestnosti boli plne obsadené. V mojich prednáškach už zaznievalo posolstvo o stvorení sveta, nie o evolúcii.

Bolo samozrejmosťou, že som sa pripojil k spoločenstvu, ktoré navštevoval kolega, ktorý ma nasmeroval k Bohu. Tam som po krátkej dobe absolvoval vodný krst. Dodnes som vďačný bratom, že tam prebehlo vyučovanie základov biblickej viery - *počiatkov učenia o Kristu* -, ako o tom píše apoštol Pavol v liste Židom 6:1-2. Tým bol do môjho duchovného života položený dobrý základ.

Do zboru prichádzali kazateľa aj zo zahraničia. Ja som to vnímal spôsobom, že tí, ktorí uverili v evanjelium Ježiša Krista, chodia ho zvestovať po celom svete. A tak som rozmýšľal, že do ktorej krajiny sveta by som asi ja mal ísť, presnejšie, že kde ma asi Boh pošle, aby som tam vydával svedectvo. Boh mi však zrozumiteľne dal najavo, že moje pôsobenie bude v prostredí, v ktorom sa nachádzam, teda na univerzite, kde pracujem.

Z iniciatívy jednej horlivej a pre evanjelium zapálenej študentky došlo v univerzitnom študentskom klube k trom besedám spojených v premietaní videofilmov o stvorení. Na tieto besedy pozvali aj mňa. Miestnosť klubu bola všetky tri večery plná a rozhovory trvali dlho do noci. Okrem toho, na týchto večeroch sa objavilo niekoľko študentov, ktorí už boli obrátení k Bohu. Dali sme sa dohromady a dohodli sa, že sa budeme stretávať osobitne a pokračovať v evanjelizačných večeroch pre študentskú obec univerzity. Tak vznikla „Študentská kresťanská skupinka“.

Pretože končil letný semester, pravidelnú činnosť sme začali po prázdninách začiatkom nasledujúceho školského roka. Ako skupinka sme sa stretávali raz do týždňa počas semestra. Naše stretnutia sa niesli v modlitbách, chválach a v štúdiu Božie slova.

Počas semestra sme pravidelne jeden večer v týždni (utorok) v priestoroch vysokoškolského študentského klubu mali verejné evanjelizačné stretnutia („evanjelizačné večery“) na ktorých sme premietali kresťanské videofilmy spojené so zvestovaním evanjelia, Božieho slova a svedectvami o obrátení. Záujem o tieto večery bol značný. Táto služba trvala približne desať rokov a prinášala

svoje dobré ovocie. Hlad po nadprirodzenom, ktorý bol na počiatku deväťdesiatich rokov minulého storočia však postupne ustával.

Tých, ktorí uverili a obrátili sa k Bohu sme smerovali do cirkví v mieste ich bydliska, pretože podľa zákona na akademickej pôde nesmú pôsobiť žiadne politické strany a hnutia, ani cirkvi (denominácie) a náboženské spoločnosti okrem vlastných aktivít príslušníkov akademickej obce. Semeno evanjelia bolo zasievané. Niektorí sa obrátili už vtedy, ale o niektorých sme sa dozvedeli až po rokoch, že tieto večerné evanjelizačné stretnutia v nich zanechali stopu pre neskoršie obrátenie.

Pokračovanie v článku: [Ďalšie roky služby](#), [Vyznanie osobnej viery](#)

Uverejnené: 7. októbra 2024